

ROMÂNIA EROICĂ

REVISTA LUNARA ILUSTRATA

Organ de cultură și propagandă națională al Soc. „Cultul Eroilor“ sub înalta ocrotire a M. S. REGINA MARIA
Președinte activ : I. P. S. S. PATRIARHUL Dr. MIRON CRISTEA — Dir. Gen. : GENERAL I. MANOLESCU

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA :
București. — Palatul Patriarhiei

Telefon 66/62

ABONAMENTE ANUALE :

Ediție de lux pt. autorități și instituții	1500 lei
" " particulari	1000
" obișnuită	120
" pt. pensionari săteni,	
soldați și școlari	60

Dir. Revistei: Lt.-Col. Radu Miron Makar...

Secretar de Redacție: Aurelian Păunescu

Delegatul Revistei: Gr. Eremiescu

Spre cinstirea eroilor neamului

„Prin sângele vărsat cu dărnicie, prin suferințele și prin jertfa conștientă, a sute de mii de ostași ai neamului nostru, s'a consolidat poporul românesc, aproape în hotarele sale istorice, într'un Stat mare ca întindere și puternic ca energie națională.

La fel cu toți acei cari, au contribuit la ridicarea Patriei; la fel cu acei cari supraviețuiesc generației de jertfă, *morții pentru țară, își au drepturile lor*. Ei nu cer lacrimile noastre; pretind însă în schimb, în mod imperios, recunoașterea sacrificiului lor sublim și ridicarea lui la înălțimea unui simbol, *care să constituie un exemplu și stimulente pentru noi eroisme, de cari va avea nevoie, complectă consolidare și viitorul, neamului nostru*.

(Nevoie care astăzi este simțită, mai mult ca ori când).

Prima d'între datoriile pe cari le avem, față de acești eroi ai neamului, este ca să le îngrijim mormintele, înfrumusețându-le astfel, încât prin ele, să dăm graiu celor d'înăuntru, spre a vorbi generațiilor viitoare, despre vitejia fără seamăn și nobleța de simțiri, a întregului neam românesc“.

(Din expunerea de motive a proiectului meu de lege pentru „cinstirea memoriei eroilor căzuți în războiu“, prezentat de mine, dezbaterilor parlamentului, în Iulie 1920).

În acest mare scop, a luat ființă „Societatea Mormintele eroilor căzuți în războiu“, recunoscută ca persoană morală, prin înaltul decret lege, no. 4106 din 12 Septembrie 1919. (aceasta fiind opera Domnului general de corp de armată Văitoianu, pe atunci ministru de războiu).

Pentru îndeplinirea scopului sublim, ce și-l asumase Societatea mormintele eroilor căzuți în războiu ea avea nevoie de fonduri, astfel ca această operă națională, să nu fie nevoită a trăi numai prin căutarea publică; în consecință, subsemnatul am alcătuit proiectul de lege pentru: „Cinstirea memoriei eroilor căzuți în războiu“, prin care între altele se indică și măsurile legale, pentru procurarea de fonduri; necesare societății, din anumite taxe și contribuțiuni, cari ating în particular, numai persoanele cu dare de mână și diferitele întreprinderi.

Camera și Senatul din 1920 au votat cu unanimitate de voturi, legea de mai sus.

Astăzi, după opt ani de zile, societatea mormintelor eroilor, devenită societatea „Cultul eroilor“, poate fi mândră de opera ei.

Grație înaltei sale ocrotitoare, marea și iubita noastră Regină Maria; datorită înțeleptei conduceri a președintelui ei Înalta Sa Regență, Patriarhul Miron, Regent al României, precum și muncii titanice a valorosului director al societății, Generalul Manolescu și a inimoșilor săi colaboratori, s'au înființat în tot cuprinsul țării, sute de cimitire de onoare, în cari, zeci de mii de eroi, dorm somnul vecinicii, înconjurați de respectul și îngrijirea pioasă a autorităților locale și a bunilor patrioți; peste tot locul, până în creerii munților, cruci și troițe, amintesc cetățenilor țării, de locurile unde s'a vărsat cu prisosință, sângele generos, al eroilor neamului.

Munca trebuie continuată cu aceiași râvnă; statul și oamenii de bine și cu dare de mână, trebuie să ajute cu fondurile necesare în mod

cât mai generos pentru ca societatea „Cultul eroilor” să-și poată termina, munca ei sfântă.

Toți cetățenii țării, cu mic cu mare, sunt datori să ajute cu obolul lor, această mare și prețioasă operă, *ast-fel ca să rămâie de-a pururea pildă pentru urmașii noștri, de felul cum românul știe să-și cinstească Eroii și să-și ocrotească Martrii.*

Să se știe astfel, că sângele care a udat pământul sfânt al Patriei și încă, dincolo de hotare, nu a fost vărsat în zadar.

Mormintele de eroi, presărate în lung și în lat, peste tot locul, ne sunt mărturia energiei românești și ne aduc aminte de virtuțile nobile ale strămoșilor noștri.

Procedând ast-fel și prea mărind pe eroii căzuți pentru Patrie și Tron, ne arătăm demni de jertfa lor să le deschidem calea plină de lumină a amintirii veșnice în viitor, ce va servi drept pildă, urmașilor noștri.

Fie ca Dumnezeu să aibă de-a dreapta Sa, pe acei căzuți pentru Patrie și amintirea Lor, să fie eternă.

Fost Ministru de Războiu

Martie 1928

In al 10-lea an al unirii tuturor
Românilor

M Ă R Ă Ș T I

Fragment epic

Ai înviat din moarte cu primăvara sfântă,
Cu primăvara dulce, cu frunza care cântă,
Soldat ce, toată iarna, ai stat crucificat, ...
Bătut ai fost pe cruce, zdrobit și-ai înviat!
Pe trupul tău porți urme de suliță barbară,
Pe mâini, pe piept, pe coaste, pe fața ta de ceară,
Porți răni adânci de cuie și simți dureri adânci
Cum sapă cu o apă granitul durei stânci ...
Și apa ce hrănește din sute de izvoare,
Se umflă, șerpuește, se'nvolbură'n văltoare,
Se'nalță, se preface torent din vârf de munți,
Și se prăvale'n vale zdrobind zăgaz și punși
Năvalnic dor de țară din fiecare piept ...
Tu prăvălești Carpații și-un drum știi: drumul drept! ...
E drumul care duce spre satul tău natal
Pe văile cu sălcii și cântec de caval
E drumul care duce căruța cu doi boi
Spre plopii dela moară ... Lăstari de păpușoi
Și grâul nou smaralde ce'n aur s'or preface
Te chiamă pe ogorul din care mâini rapace
Răpi-vor tot belșugul însângeratei țări ...
E casa ta acolo, pierdută'n depărtări ...
Ce'nține către tine lungi brațe tremurate,
Sunt ochi ce scurmă zarea și plâng pe înserate.

Mircea Rădulescu

C A M A R A D U L . . .

Pe la sfârșitul lui Octombrie 1917, luptele se mai domoliseră pe valea Șușiței După o mică îndreptare de „front“, care dură cam vre'o 15 zile, inamicul, se liniștise și își vedea de culcușul iernei, care bătea la uși. Noi, cei din al 2-lea Regiment de Vânători „Regina Elisabeta“, mulțumiți cu puținul ce-l mai rupsesem de la „frații“ Nemți, ne întăream și noi în văgăunele noastre. Munca nu era tocmai ușoară. Dar de! Românul e Român și la bine și la rău. Sapă ici, cară dincolo, mai trânteste-te pe burtă ca să nu prinzi „purceaua“ din obor, mai râzi de cei slabi de îngeri și de... năduh, și blândul și veselul soldat român, își mai uita dorul și greul. Intr'o seară, cu lună plină și cu cerul limpede, o pornii cam după 9 ore, după obicei, în inspecția sectorului meu de tranșee, și a posturilor înaintate. Mergeam încet, cu urechea ațintită și cu ochii mari. Drumul pe unde treceam nu era tot adăpostit, ș'apoi deabia începuse lucrul mai cu temeii; și dacă era vorba de adăpostit, apoi nici bocancii mei englezești — (înalți) — nu erau feriți. Luna însă îmi lumina drumul ca ziua.

Câți-va ulmi, rămași în picioare, cine știe prin ce soartă norocoasă, își lungea umbrele lor ciuntite în lumina câmpului. Mă adăpostii puțin după un ulm mare și gros, și-mi întării ochii, ca să scormoneșc toată întinderea ce o puteam distruge. Un vânt ușor fluera a cântec de dragoste pierdută, și în liniștea câmpului adormit doar el îmi mai ținea de urât. Stătui câțva timp după copac, mă orientai, ca să știi unde sunt, îmi insemnai câteva ridicături de pământ în minte, ș'apoi plecai. Pe aici era greu să vii ziua. Săpăturile la șanțuri se făceau dimineața pe 'ntunerec. De! „frații“ Nemți, care nu erau decât la vre'o 50—60 metri nu te iertau, îți trimeteau câte un „pic-poc“ din pușca lor și te lăsau... rece. Coboram panta care se lăsa din platoul unde mă găseam cu cele 3 mitraliere ale mele. O matahală neagră se mișcă:

- Stăi... Cine-i?
- Radu.
- Parula...
- Alexandru.
- Alexandria.

Mă apropiai de el. Singur, singurel, ostașul sta ghemuit într'o groapă, și cu gândul la dorul lui și cu ochii la „inamic“, își făcea omul datoria.

- Din ce Companie ești?
- A treia.
- De mult ești în post?
- Nu. O juma' de oră.
- Cum te chiamă?
- Prisăcaru Gheorghe.
- E ceva pe-aici?
- Nu.

Am pornit-o înainte și m'am oprit la postul de Comandă al Compăniei a treia, îmi terminasem sectorul de inspecție. M'am întors înapoi pe subt poalele platoului, pe valea Alunei și într'un târziu am ajuns la adăpostul Secției mele de Mitraliere. Adăpostul secției mele de mitraliere, era unul din cele mai solide adăposturi ce se făcuse în Regiment. Ingropat în pământ cam 3 metri și jumătate, avea un blindaj (acoperiș întărit), de nu mai puțin 14 butuci groși, puși în cruciși, și în curmeziși. De câte-va ori căzuse pe el obuze de 210 mm., dar lui nici nu-i păsa. Am intrat înăuntru. O căldură umedă și înăbușitoare mă isbi în față. Soldații dormeau pe patul comun, fabricat din lemne și nuiele; nu singur om, răsturnat pe o parte, sta și privea în lumina focului, vreascurile ce se topeau în vatră. Mă uitai lung la el. Nu mișca de loc, doar din când în când ducea mâna la gură și lua ciubucul cu tutun.

- A Ileanei, nu te culci?
- Să trăiți D-le Sublocotenent.
- Nu ți-e somn, A Ileanei?
- Nu D-le Sublocotenent, mai stăteam și eu puțin la para focului...

A Ileanei Dumitru, era Sergentul cel mai tânăr din secția mea de mitraliere. Il făcusem Sergent, după ce încetară luptele de pe botul Dealului Mare, un loc de năpăstuit, unde numai firea Românului, tare și răbdătoare, putea să reziste urgiei de foc și moarte. Era Caporal ochitor la piesa 3-a, când furia luptei, și-a nemților ce nu puteau înainta, era în toi.

Un obuz căzu în plin, în mijlocul piesei a 3-a și-omorâse doi servanți, iar pe ceilalți îi făcuse tot una cu pământul. A Ileanei, când

s'a ridicat de jos, s'a uitat la piesa de mitralieră, a fluerat de vre'o două ori, s'a mai scărpinat după ceafă de trei, și cât te-ai șterge la ochi, mitraliera era în bătaie. Spre seară nemții erau respinși, iar noi ne mutasem dincolo de valea Alunei. A doua zi întâlnii pe A Ileanei.

— Ce făcuși A Ileanei eri, când inhățași purceaua Neamțului în brațe?

— De! D-le Sublocotenent; purceaua ca purceaua... dar mie îmi era ciudă de nemțoi care se strecorau pe vale, neclătinați de Puica (mitraliera) mea...

Am rămas de ciuda lui A. Ileanei și l-am propus pentru Virtutea Militară și gradul de Sergeant:

De câțva timp A. Ileanei era gânditor.

— Ce-ai A. Ileanei de tot „par'că-ți plouă?”

— Nimic D-le Sublocotenent.

Și A. Ileanei lăsa ochii să rătăcească pe negrul pământului. Când îl văzui răsturnat a gânduri lungi lângă vatra bordeiului, mă gândii să-l descos. Mă așezai și eu pe un colț de pat, îmi făcui o țigare și suflam cu poțtă, fumul amar al tutunului. A. Ileanei, rămăsese în picioare și cu ochii în vatră.

— A. Ileanei, ai femeie?

— Nu D-le Sublocotenent: eram numai de 19 ani când am plecat de acasă.

— Asta nu face nimic A. Ileanei, pe la țară băletanii se însoară și la 16 ani...

— Știu D-le Sublocotenent, dar eu m'am gândit să termin cu oștirea.

— Mamă ai, A. Ileanei?

— Da

— Tată?

— Nu

— Frați, surori...

— Un frate mai mic și două surori gemene, mărunte...

— A. Ileanei, dar de ce ești tu îngândurat și trist de câțva timp? Altădată, totul râdea în tine și în jurul tău, camarazii tăi, deabea așteptau seara să vă strângeți, ca să-ți asculte snoavele și drăcoveniile tale. A. Ileanei s'a uitat fix la mine cu ochii mari și întrebători. Linșteea bordeiului, îi da siguranță, focul vetrei îl încălzise. Rămase așa multă vreme, pironit locului. Intr'un târziu vorbi.

— D-le Sublocotenent am o mare durere în suflet...

— Spune A. Ileanei, poate ți-oi fi de folos la ceva.

— D-le Sublocotenent; dintre camarazii mei doi au căzut pe botul Dealului Mare; Bărtea Petre și Marin Alexandru. Erau ca frații mei. Ne-am înprietenit în ziua când am pornit-o spre oraș, la Regiment. Unul era cam la vre'o 4 Km. de satul meu și celălalt mai din sus...

— Ei, A Ileanei și...?

— D-le Sublocotenent. D-voastră sunteți un om bun și un suflet care înțelegeți durerile noastre, Amândoi camarazii mei, au rămas în pământul tranșeelor, așa cum i-a apucat moartea; nici tu țărână peste tine ca lumea, nici tu un băț de cruce la cap.

— E, A Ileanei; cum ne este scris, dragul meu. Noi suferim, dar suferim ca apostoli-martiri a lui Isus *Creștinul*, care mu-reau bătuiți cu pietre și mâncați de câini pentru Neamul Omenesc. Suferințele lor au dat roade; Creștinismul cea mai bună lege, după care să se conducă omul în viață; și suferințele noastre vor da roade...

— D-le Sublocotenent, așa-i cum spunei D-voastră: dar eu nu mă pot liniști până când nu îi voi ști îngropați ca lumea, cu pământ peste ei și cu un lemn la cap. Stau nopți întregi și mă frământ și mă zbat, și chipul lor mă cheamă într'una...

Mă uitam la A Ileanei; ochii lui mă pironiseră și flăcările lor mă ardeau, pieptul îi se înălțase puternic. Lumina roșie a vetrei îl turnase în bronz și chipul lui părea o statuie a „Tăriei”. Lăsa ochii puțin să alege pe omul cu un „dor neîmplinit”, și hotărât să-l împlinească. Vedeam în el: Neamul, Țara, Românul chip de jertfă pentru Ideal.

A doua zi pe inserat, A Ileanei, intră în văgăuna mea. Era palid și obosit, dar ochii îi străluceau...

— Să trăiți D-le Sublocotenent, camarazii mei Bărtea Petre și Marin Alexandru, se odihnesc în legea lui Cristos.

Locot. Paul Epureanu

PAINEA CEA DE TOATE ZILELE

Arșița verii înțelenise, în câmp, pământul țării mele.
 Pe cer plutiau, uruind, nori negri, prevestitori de vremuri grele,
 Dar nicio picătură de apă nu lăcrămă cerul pe pământ;
 Iarba se uscăse, iar vitele mugiau cu botul întins în vânt.
 Nori de catran veniau, rostogolindu-se mereu, dinspre apus,
 Norii bejeniiilor și ai încercării grele a Celui de Sus
 Cai înaripați cu aripi de foc, străbăteau nechezând, văzduhul.
 Dreptatea, răstignită pe crucea puterii, părea că-și dă duhul.
 Deodată obuze grele porniră să răscolească pământul.
 Feciorii țării mele, ținându-și cu sfințenie jurământul,
 Semănară pretutindeni viețile lor tinere și curate,
 Jertfindu-le, cu bucurie de martiri, țării îndurerate,
 În fiecare brazdă, inimă lângă inimă semănată,
 Aștepta să cadă, de sus, ploaia binecuvântată;
 Dar nicio picătură de apă nu se strecura furiș din nori.
 Se uscau — lăncezind în brazde — inimile tinere de feciori.
 Și atunci, vărsând din belșug sângele lor cald, au plămădit.
 Pâinea cea de toate zilele a neamului întregit.

.....

De acum veni-vor pururia generațiilor viitoare
 Să adune, cu seceri de aur, rodul bogat de pe ogoare.

Aurelian Păunescu

PALATUL LIGII CULTURALE

Liga Culturală va avea în sfârșit căminul său.
Se va împlini astfel o veche năzuință a
marelui nostru cărturar — D-l Prof. N. Iorga —

urmarea firească a pregătirii noastre sufletești
la acestea, temeinic făurită de „Ligă“.

Zi cu zi, an de an, Liga Culturală a veghiat

Palatul Ligii Culturale

însuflețitorul din toate vremurile al acestui focar de cultură națională.

Infăptuirea bucură toate sufletele românești iar opera „Ligii“ de ieri, azi și mâine ne impune că să ajutăm cu toate puterile noastre la zidirea locașului său.

Jertfele sângeroase făcute de Neamul nostru pentru încheierea sa politică nu sunt decât

ca făclia sufletului românesc să fie vecinic aprinsă, pentru ca mai târziu să se prefacă în văpaie, ce avea să topească lanțuri de robie și să nimicească hotarele nedreptății milenare.

Cutrerând dela un cap la altul țara, departe și de alta a Carpaților, misionarii „Ligii“ dus-au cu ei cuvântul marelui ei Insuflețitor.

Semănta eră aruncată pe ogor bun, iar roadele nu puteau să mai întârzie.

Și treptat, treptat, la sate și orașe, cuvântul pătrundea tot mai adânc în sufletul Nației, pregătind-o pentru jertfele de mai târziu.

Orându-iți de soartă să plătim cu cele mai grele jertfe fireasca înfrățire, n'am șovăit o clipă în credința izbânzirii noastre.

Această credință n'a fost decât rodul nesfârșitelor eforturi făcute de Liga Culturală.

Asistăm azi la o adevărată izbucnire de inițiative culturale particulare: universități populare, atenee, căminuri, cercuri, etc.

Să nu uităm că toate aceste inițiative au răsărit din pământul ogorit, zeci de ani de-a rândul, de Liga Culturală, singura noastră organizație temeinică, pe vremuri ca și azi.

Și fărâmițarea energiilor creative culturale în atâtea inițiative nu trebuie să ducă decât la un singur rezultat: întărirea Ligii Culturale.

Fiecare inițiativă în sfera sa de activitate să o realizeze, dovedind astfel că-și cunoaște menirea: creerea unui suflet și a unei conștiințe naționale unitare românești.

Aceasta a fost și este cuvântul Ligii Culturale.

Importanța și urmările înlăptuirii acestui cuvânt ne-a dovedit-o războiul.

A nu fi alături de „Ligă” înseamnă a nu pricepe rostul culturii în viața unui neam.

Ajutând „Ligă” ne ajutăm Neamul.

S'o ajutăm deci.

D. R.

Nu există virtute mai mare,
mai nobilă și mai solută la
un popor, decât cultul eroilor
și. Acesta este fundamentul istoriei
potrivit în lungie via de glorie.
Românii nu sunt ca și celelalte
popoare datorită înfrățirii și existenței
și setelor de milioane,
de eroi anonimi, și de individualități
eroice. Și se înclină la ei în
înțelegere.

15 Feb 928

Styru

„CULTUL EROILOR“

Troița dela Dumbrava-Sibiu

Comitetul Regional Sibiu sub președinția I. P. S. Mitropolitului Nicolae Balan al Ardealului și având ca vice președinte pe D-l. General de Divizie Găvănescu și secretar general pe D-l Colonel Ernest Vișan, care e și delegatul Comitetului Central în Regiunea Sibiu, desfășoară o însuflețită activitate pentru propaganda cultului eroilor, pornind dela prin-

cuvință memoria morților de război, îngrijindu-le și înfrumusețându-le mormintele. Următor acestui principiu de solidaritate Comitetul Regional Sibiu a stimulat toate comitetele Regionalei Sibiu și a reușit astfel să realizeze fonduri, din care, cu ajutorul Comitetului Central, să se poată organiza cimitirele de o.1oare și centralizările respective.

cipiul că jertfele celor căzuți în război nu trebuiesc uitate și ridicând acest principiu până la credința că mormintele tuturor ostașilor căzuți în război, fără deosebire de naționalitate sau confesiune, trebuiesc îngrijite și înfrumusețate deopotrivă în semn de adâncă solidaritate omenească în durere și jertfă. Acesta este principiul adoptat de Societatea Cultul Eroilor pentru întreg cuprinsul țării și suntem încredințați că atunci când programul centralizărilor va fi terminat, Statul Român va fi în fruntea Statelor care, cu pietate și adâncă înțelegere a jertfelor, cinstesc după

Pe lângă aceste lucrări Comitetul Regional Sibiu dă o deosebită atențiune operelor comemorative. Troița reproducă în revistă este lucrată în Atelierele Societății Cultul Eroilor și dată de Comitetul Central, Comitetului Regional Sibiu, care a așezat-o la Dumbrava într'o pitorească priveliște. Trecătorii se descoperă cu evlavie și se închină cu pietate în fața acestui semn, care le reamintește jertfa celor mai buni dintre oameni, în timp ce păsările pădurii înalță imnuri de slavă vitejilor căzuți pe acele meleaguri, departe de căminul lor și de tot ce le-a fost drag și scump în viață.

EROII NOȘTRI DELA OITUZ

În luptele dela Oituz inamicul a suferit grele pierderi, de neînchiptuit.

Cu toată îngrămădirea de forțe cu tot materialul de luptă, cu toate atacurile date zi și noapte, precedate de o avalanșă de foc, inamicul nu a putut pătrunde la Oituz.

Regimentul 13 Infanterie era la trecători.

În luminișul dela Brezoiu (Valea Oituzului) odihnește pentru vecie sufletul eroului Panaitescu Gh., care deși rănit a suit coama Cernica ca să ia parte la luptele dela Brezoiu și cu un avânt fără seamăn a crezut că poate copleși pe dușmani cu puținii lui eroi.

Soarta luptei în acea zi a fost vitregă Re-

Eroii noștri dela Oituz

Pentru succesele obținute au plătit cu sânge inimă de viteji. Maiorul Rositz Francisc Sub. Locot. Orășanu, Sub. Locot. Mihăiliuc, 12 sergenți, 25 caporali și 305 soldați.

Acești eroi și-au făcut pe deplin datoria și cu piepturile lor au pus zid puhoiului năvalnic.

Sub mesteacănul dela Păltiniș strălucește în lumini de aur imaginile Sub. Locotenenților Tomida, Antonescu, și Pocletaru precum și a celor 4 sergenți, 8 caporali și 50 soldați.

Pe creasta pleșuvă a dealului Cernica în pădurea retezată de obuze se ridică crucile ca un simbol, de credință pentru cei rămași a celor 10 sergenți și 250 soldați care cu modestele și eroicele lor virtuți, au contribuit la făurirea României Mari.

gimentului. Sub. Locot. Panaitescu a fost măcelărit de Bozniaci împreună cu 1 sergent și 25 soldați.

Pe lemnul crucilor dela Vrănceanu, Păltiniș, Cernica, Zirot, Brezoiu, s'a scris istoria războiului, vitejia Reg. 13 Inf.

Spre voi, spre cei mai falnici, mai bravi și mai iubiți.

*Ne înălțăm mândria și lacrima curată,
Voi, ce-ați căzut și totuși știm bine că trăiți
În clipa aceasta mare, de avânt și de durere,
Cum ne-am putea deprinde cu gândul c'ați pierit?
Cum să'nțelegem moartea, când gloria vă cere?
O! Visul vrut-a jertfă și jertfa s'a împlinit.*

(ss) Mircea Rădulescu

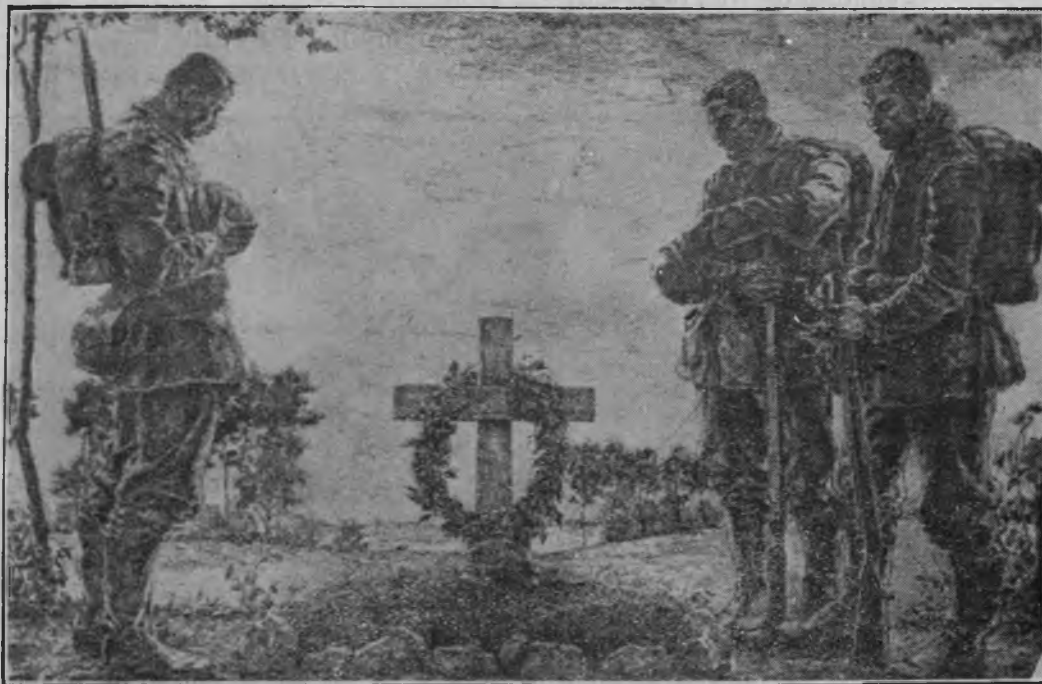
Lt. Col. Gr. Ionescu

Mormântul eroului Locot. Petrovici Ștefan

Către Grozești (Valea Oituzului) unde privirea ți se deschide în voe spre valea verde, câți-va ostași credincioși aduc flori și coroane împletite la căpătâiul Comanda tului lor Locot.

în linia de luptă, rupe trupul tânărului Locotenent în mai multe bucăți.

Dela moartea sa în fiecare zi coroana de frunze de stejar dela mormântul său, este

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Mormântul eroului Locot. Petrovici Ștefan răpus de un obuz
în ziua de 31 Iulie 1917 pe valea Oituzului.

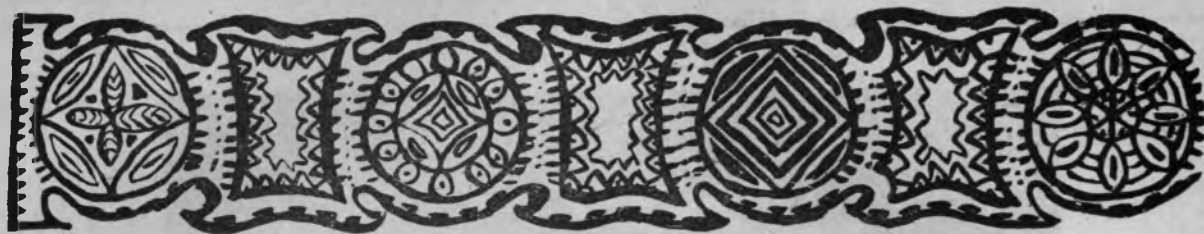
Petrovici Ștefan un adevărat erou luptând și murind ca un viteaz.

În luptele dela Sticlăria pe când își conducea unitatea la asalt contra ultimelor coloane ale lui Makensen, un obuz venind cu un vâjâit de crivăț și spărgându-se cu sgomot asurzitor

schimbată de ostași pe care i-a comandat și care știind să cinstească vitejia vin să se descopere în fața acestui erou și cu lacrimi în ochi își înalță cugetele spre sufletul său de fanatic poet al idealului, șoptindu-i îndoliați. „Glorie ție tânăr erou“.

Lt.-Col. Gr. Ionessu

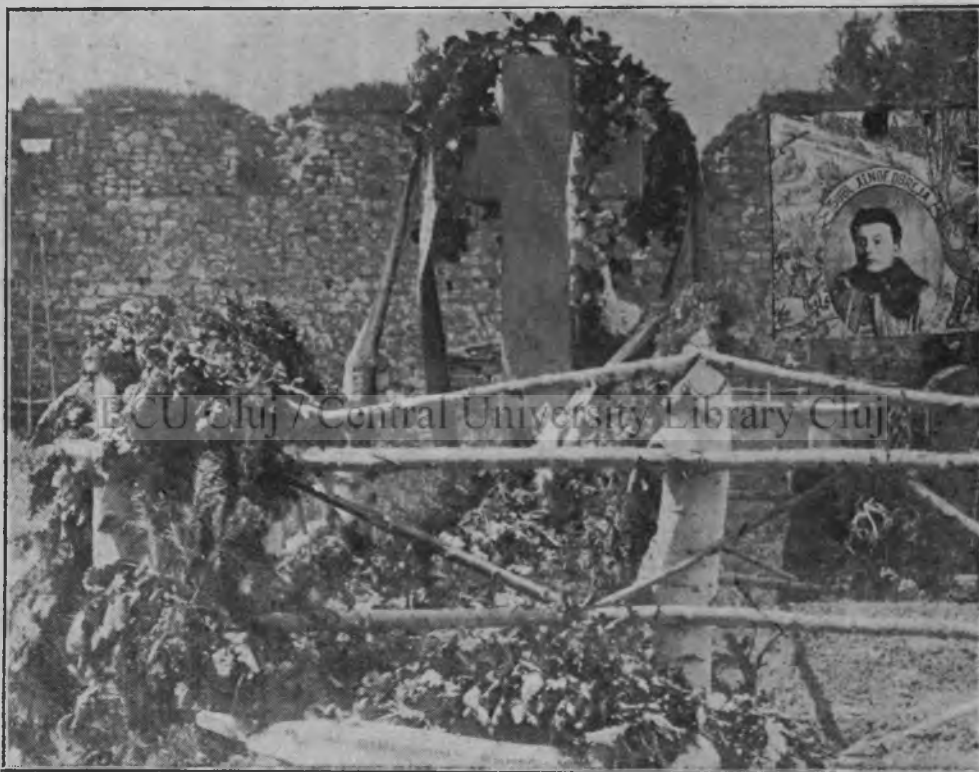
Nu vărsați lacrimi pe mormintele eroilor,
ci mai curând slăviți-i în cântece. așa ca
faima numelui lor să rămână un eon prin
legenda naștrilor. Chariq.

Mormântul Sublocotenentului Obreja Xenofon

În luptele dela Clăbuc, Zbona Neagră, Căpușa, Fața Coarnelor, Dealul Seciului, Măgura Cașinului, Muntele Războiului, Arșița, Fețișoara, piepturile soldaților și ofițerilor Reg. 13 Inft.,

M. S. Regina Maria, cu ocazia vizitei pe front pentru a întări curajul soldaților prin curajul Său, a văzut mormântul proaspăt al acestui erou în curtea bisericii din Mănăstirea

Mormântul dela Mănăstirea Cașin ridicat din înalta dorință a M. S. Regina Maria Sublocotenentului Obreja Xenofon din Reg. 13 Infanterie.

s'au prefăcut în stânci de granit împiedicând valul vrăjmaș să se reverse în vale.

În fiecare arbore, în fiecare bolovan din aceste dealuri stă amintirea unui ostaș, care l-a îmbrățișat și călcat în cea mai înaltă sfințire a vitejiei românești.

În luptele dela Cașin Sub. Locot. Obreja Xenofon apune pentru vecie.

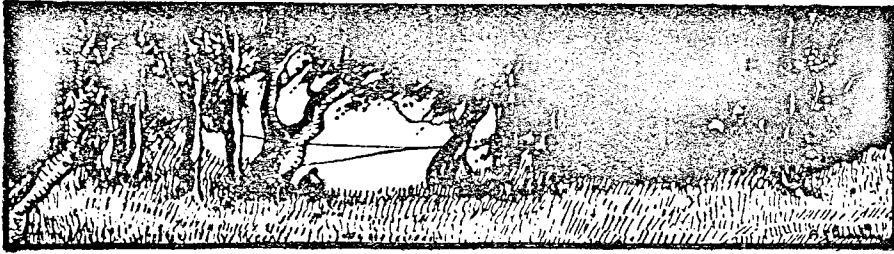
Deși rănit și cu bandajul pe umăr, urcă coasta munților susținut de brancardieri îndemnând pe vitejii lui la luptă până la unul.

În ziua de 5 Febr. 1917 moartea i-a sărutat fruntea la porțile Cașinului.

Cașin și pentru ca memoria Sub. Locot. Obreja să fie slăvită și cinstită a hotărât ridicarea unei cruci de piatră cu inscripția; „*Ostașului care nu a știut ce este primejdia, întru apărarea pământului iubit al țării sale, aceluia pe care, biruitor contra rănilor fatalitatea singură l-a răpit.*”

Reg. 13 Infanterie în luptele dela Cașin a pierdut un fiu pe Sub. Locot. Obreja însă a câștigat un erou care prin fapta lui vitejească, a înscris în cartea neamului cea mai frumoasă pagină de eroism.

Lt.-Col. Gr. Ionescu

RAZBOIUL IN GLUMA

Țiganul și Războiul

(Anecdotală)

— Haoleo! harababura
A fost mare 'ncurcatura
N'a fost numa taraboi
Ci a fost curat razboi

Blestematele ghiulele
Mari, cu rături da purcele
Cum veniau dela pagân
Făceau moartea da rumân.

Fara vite, fara jug
Harau locul ca un plug
Și faceau mai frațioare
Toata țarina ogoare.

Și 'ngropau, în loc da grâu,
Tot voinici pâna la brau,
Ca 'n ast blestemat razboi
N'am mers unul contra doi,
Ci am mers cu sange rece
Unul siugur contra zece.
I-am batut, ca pe fasule,
Fara arme, fara scule.

Ei, cu tunul și racheta,
Noi, cu sfânta bai'neta.

Ne baturam, bulibașe,
Ca voinicii la camașe,
Pai așa — da cum gândești —
C'am invins la Marașești?

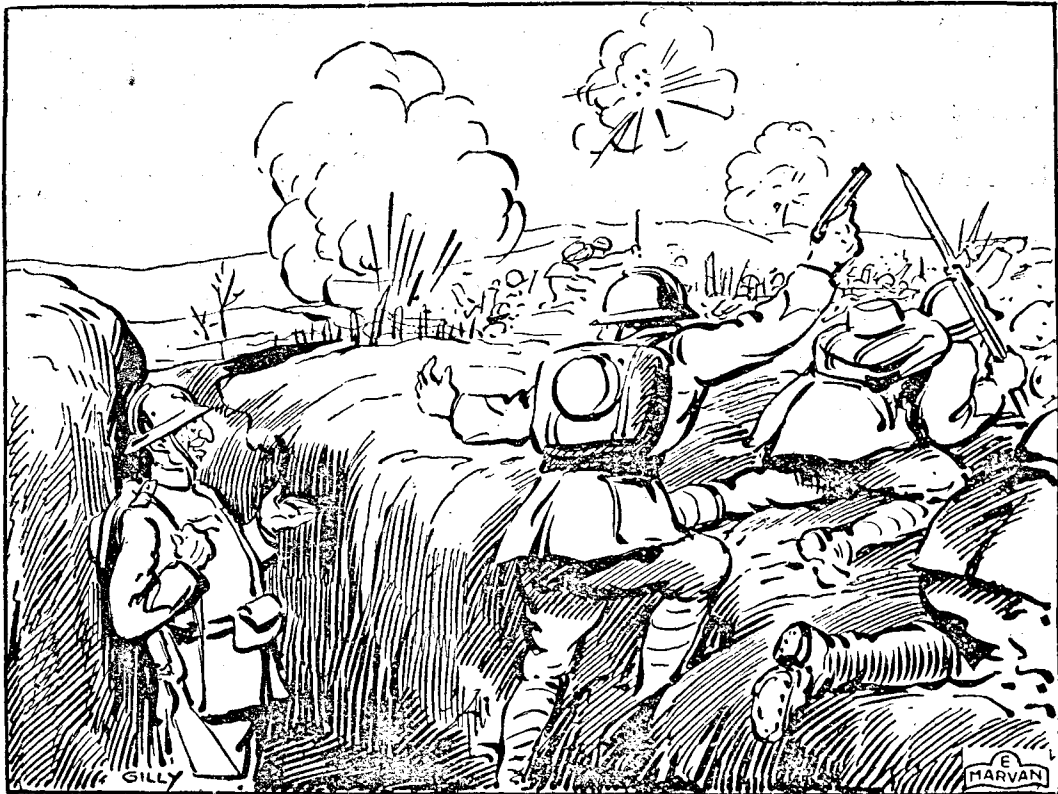
Un român care-asculta
Pe țigan, cum povestea,
Cunoscându-l că n'a fost
In război, mi-l luă la rost:

— Ce te lauzi măi țigane?
Ai luptat tu, faraoane?
— Nu mancate-ași, ma rog ția,
Nu te mânia frația.

Eu m'am razboit mai rar,
C'am fost meșter-potcovar;
Da mi-a spus un văr hapsân,
Ca i-a spus lui un rumân
Ca razboiu-i foarte greu..
Tocmai cum spuneam și eu.

D. P. Front

Războiul în glumă

— Haide Moșii, ce stai?... Hai la atac.
 — Imposibil Don' Sergent, sunt efecte aici, dacă se fură ceva?

— Haoleu! Io sunt Vlad Țiganu,
 da' mă fac Țepeș mâncați-ași neamu.

MOARA CU ABURI

ED. PROHASKA Fii

Sannicolaul - Mare
Jud. Timiș-Torontal

ȚESĂTORIA MECANICĂ DE MATASE

SOCIETATE ANONIMĂ

SIGHISOARA

EUGEN LAYDA

Cofetărie de primul rang
OLUJ. — PIATA UNIREI, 29

Fiii lui „Daniel Fullajfar“

∴ FABRICA DE PIELE ∴
O Sannicolaul-Mare (BANAT) O
— — — — —
FONDAT 1873

Blancuri pentru curelări
∴ Negre și culori ∴
Mărgini și gături
Vaché-Cronpoane
Vaché - Jumătăți
Vaché - Gături
Vaché - Poale

Restaurantul Transilvania

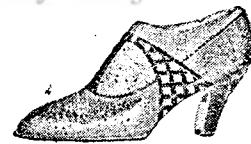
Vasile Dejan
BRAȘOV
Promenada Regele Ferdinand
Local de primul rang
Restaurant românesc

Nimeni nu se poate
atinge de faptul
că

Veritabil Franck ^{cu Rașnița}
este cel mai bun și cel mai
fin Adaus la cafea boabe.

Higienica sa garan-
tează un gust fin, iar
marca sa spornice-
-o întrebuințare
avantajoasă.
Însă.....trebuie să fie
Veritabil Franck
Această garanție exis-
tă însă numai atunci,
dacă pachetele poar-
tă marca de fabrică
„Rășnița de cafea“

HEINRICH FRANCK SÖHNE S.A.R. BUCUREȘTI-BRAȘOV

GASTON MIHAILESCU

CENTRALA:
CALEA VICTORIEI No. 122
SUCURSALE:
BUCUREȘTI, Str. G-ral ANGELESCU, 90
SINAIA: CAZINO

Fabricele de postav

și
Țesături de modă

din
BRAȘOV

Wilhelm Scherg & Comp. S.A.

F A B R I C A

DIMITRIE MARCULESCU

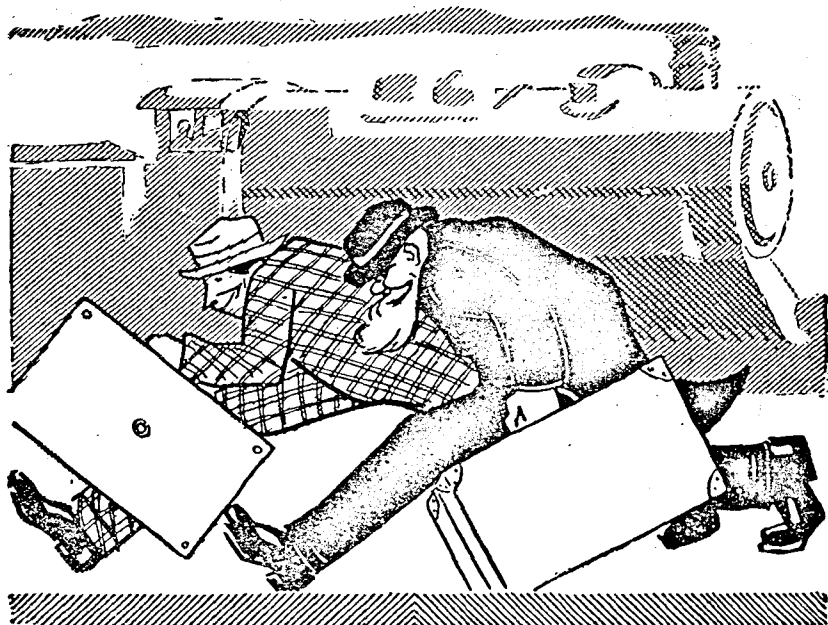
se impune ca prima industrie
de articole de voiaj.

Amenajată după marile indus-
trii din străinătate.

Desfide orice concurență

— Str. Sărindar 12 —

Telefon 377/30

„*Prevederea*”

Societate Anonimă Română de Asigurări. — Brăila

Capital Social Lei 10.000.000. — Rezerve Lei 32.000.000

Rezerve la finele anului 1926 peste Lei 50.000.000

Totalul capit. asigurate de soc. dela începutul activității (1920) până la finele anului 1926 peste Lei 41.834.250.000. Totalul daunelor reg. și plătite până la finele anului 1926 peste Lei 163.938.750.

Primește asigurări contra riscurilor de incendiu, transport (maritim, fluvial și terestru), grindină, furt prin spargere, accidente, automobile, geamuri și oglinzi, viața și capitalizare în condițiunile cele mai avantajoase / Tranșează orice eventual diferend pe cale * * de arbitraj. / Are agenții în toate localitățile principale din țară. * *

Montați

DUNLOP
ȘI VEȚI FI SATISFĂCUȚI

Reprezentanță generală
Londexpoco
Calea Victoriei, 59. București

FABRICA DE CAELE
ȚINTE, ȘURUPURI, CUIE, etc.

O. MUSTAD & FII

G A L A Ț I: Specialități

CAELE marca „COROANA”

„VITROMETAN”

FABRICA de STICLĂRIE S. A. MEDIAȘ

Produce toate felurile de:
BUTELII DE CULOARE VERZUIE

Ca sticle pentru:

Vin, Bere, Bărbiz, Lichior, Damigene,
Boloane de Sticlă etc.

Producția zilnică 25.000 sticle.

Heinrich Kunz

Fabrică de cărămizi
refractare

C O M A R N I C

Premiate la 30 de expoziții

„SCHMOLLPASTA” S.A.

FABRICA DE CREMA DE GHETE

B R A Ș O V

9 medallii de aur

I. MUSCHONG & Comp.

Fabrici de țiglă și cărămidă

— L u g o j —

Tel. 43. — Adresa telegrafică „Muschong Lugoj”

Fabrică tot felul de țiglă și cărămidă
Fabricatele sunt garantate că nu conțin

::: piatră de var și salitru :::

La cerere se trimit oferte și mostre
gratis

Producția anuală: 30 milioane bucăți

Băile Minerale

— Buziaș —

Telefoane: Direcțiunea Băilor 25

Fabrica de Acid Carbonic, 18

Adresa telegrafică: „Muschong Buziaș”

Băile Minerale:

Sezonul dela 15 Mai până la 15 Sept.

Lichidarea de Acid carbonic natural

::: și Uzine de apă minerală :::

HANN & Comp.

SOC. AN. DE COMERȚ PENTRU
MAȘINI ȘI ARTICOLE TECHNICE

C L U J

Str. Regina Maria, No. 11

Mare depozit pentru
Articole Technice
Uleiuri, Mașini Agricole, etc.

Industria Plumbului

Inginer Ferers

Șoseaua Doamnei, 55. București

Fabrica de BERE ȘI MALT

Ca societate pe acțiuni din Sannicolaul-Mare

Bere Salon blondă

Bere Poster neagră

Specialități: Coroana specială
blondă

Fabricată și Malt.

